

[Finansministeren.]

I forhold til det samlede kapitalbudget på omkring 5 milliarder er det naturligvis en ganske lille post, men det er i virkeligheden udtryk for den kendsgerning, at statens mellemregning med nationalbanken i det store og hele har været uforandret i finansårets løb, ligesom heller ikke skatkammerbeviserne har vist nogen større forandringer. Det er udtryk for det princip, man har givet udtryk for fra regeringens side, at staten i likviditetsmæssig henseende stort set har været neutral. De beløb, der er gået ud gennem forskellige poster, er kommet ind igen enten gennem skatter eller gennem salg af statsobligationer.

Løvrigt er det en kendt sag, at det formelle budget, som vi har haft det i de senere år, kun delvis giver udtryk for de statsfinansielle aktiviteter, idet det er sådan, at statens anlægsarbejder posteres på § 26 sammen med de egentlige kapitalposter, ind- og udlån, optagelse af statslån o. s. v. Der er meget, der taler for i stedet for i hvert fald i visse forbindelser at sammenstille anlægsudgifterne med driftsudgifterne for at se, hvor mange penge staten anvender til de forskellige formål, og så at skille kapitalbudgettet ud for sig. Gør man dette, bør man ikke blot se på de egentlige statsfinanser, men også på f. eks. de skatter og udgifter, som posteres på den fælleskommunale udligningsfond og på vejfonden, der har samme karakter som statens driftsindtægter og -udgifter, men som i finansloven posteres på § 26. Foretager man denne sammenligning, viser det sig, at på de samlede statsfinanser, således opfattet, har der i finansåret 1952—53 været en indtægt på driftsbudgettet, der overstiger de samlede drifts- og anlægsudgifter med ca. 200 mill. kr., medens der på kapitalbudgettet stort set er balance, idet man har dækket kapitaludgifterne dels med dette driftsoverskud, dels ved salg af obligationer.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale tillægsbevillingslovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Jeg ansætter et nyt møde til i dag kl. 17²² med følgende dagsorden:

Eventuelt: anden behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1952 til 31. marts 1953.

Mødet hævet kl. 17²¹.

13. møde.

Fredag den 15. maj kl. 17²².

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1952 til 31. marts 1953.

(Første behandling findes i tidenden sp. 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.